

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.21/2025/9.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. április 23. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2024. november 25. napján kihirdetett 17.B.55/2023/74. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] Az elsőfokon eljáró Miskolci Törvényszék a fenti számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat költségvetési csalás büntette (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont) és 2. rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel, egy napi forintösszeget 5 000 forintban megállapítva, mindösszesen 1 000 000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg és annak végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés utólagos végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napja. A vádlottal szemben 22 558 461 forint erejéig vagyonekhozást rendelt el.

[2] Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont) és bűnsegédként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel, egy napi forintösszeget 2 500 forintban megállapítva, mindösszesen 500 000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés utólagos elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napja, illetve rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügy költség megfizetésére, rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetén történő átváltoztatásáról is.

[3] A fenti ítélet ellen az ügyész eljárási szabálysértés miatt az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében, továbbá Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak terhére a kiszabott büntetések súlyosítása érdekében élt fellebbezéssel. A vádlottak és védőik az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.435/2024/2. számú átiratában az ügyési fellebbezést módosítással, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn.

[5] Rámutatott, hogy az ügyési fellebbezés irányára tekintettel a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítéletének teljeskörű felülbírálatát kell elvégezni a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján. E szerint a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálja felül. Ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Ügyési álláspont szerint a Miskolci Törvényszék eljárása során a Be. 608. § (1) bekezdés h) pont I. fordulata szerinti kötelező, mérlegelés nélküli hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést valósított meg azáltal, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el. A Be. 504. § (1) bekezdése szerint, ha a vádlott a bűnösséget beismeri és a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogáról lemond, a bíróság ezt az eljárás ügyiratai, valamint a vádlott kihallgatása alapján vizsgálja meg, és dönt arról, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadja-e. A vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának egyértelműnek kell lennie és elengedhetetlen feltétel az is, hogy azt az ügyiratok is alátámasszák. Ez akkor van így, ha a beismerés összhangban áll az ügyiratok részét képező egyéb bizonyítékokkal. A beismerő vallomás elfogadásánál tehát az is szükséges mérlegelni, hogy az eljárás során beszerezett, az ügyiratok tartalmát képező bizonyítékok alapján támasztható-e észszerű kétely a vádlott beismerésével szemben. Ezen túl az ügyiratoknak azt is alá kell támasztaniuk, hogy az a cselekmény valósult-e meg, amit a vádlott beismert.

[6] A bíróságnak a valósághű tényállás megállapítására irányuló kötelezettsége abban az esetben is fennáll, ha az ítéletét a terhelt beismerő nyilatkozatának elfogadására alapítja. Hivatalból köteles vizsgálni, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát az ügy irata alátámasztják-e, amennyiben ez nem egyértelmű, tárgyalásra kell kitűzni az ügyet és a tényállást a felvett bizonyítási eljárás eredményeként kell megállapítania.

[7] Jelen ügyben Terhelt2 II. rendű vádlott a 2024. július 1. napján megtartott tárgyaláson törvényes kioktatást követően önmagát, Terhelt1 I. rendű vádlottat, valamint tanú7t is gazdasági vesztegetés elkövetésével vádolva részletezte a számlakiállítások metodikáját, konkrétan megjelölve az elkövetési magatartásokat és a gazdasági vesztegetés tényállási elemeit is. A vallomás így az ügyiratok részét képezik, azt meg nem történni nincs törvényes lehetőség. Erre is figyelemmel rendelte el az elsőfokú bíróság a bizonyítást, így többek között tanú7 tanúkihallgatását. E vallomás hatására az ügyész igazságügyi írásszakértő kirendelésére is indítványt tett, azonban az ügyési vád esetleges kiterjesztése e jelzett bizonyítási cselekmények felvétele nélkül még idő előtti lett volna. Megjegyzendő, hogy az elsőfokú ítélet a fenti bizonyítási indítvány elutasításának indokát nem adta meg.

[8] Tekintettel arra, hogy a II. rendű vádlott által a tárgyaláson történt kihallgatása során előadottak gazdasági vesztegetésre vonatkozó adatokat tartalmaztak, így e vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadására törvénytelenül került sor, ugyanis a beismerés észszerű kételyekkel terhelt és az ügyiratokkal nem igazolt. Ilyen körülmények között az elsőfokú bíróság az előterjesztett vádhatósági bizonyítási indítványokra is figyelemmel nem hozhatott volna ítéletet a vádlotti beismerésre tekintettel azon az alapon, hogy a bizonyítás eredményét eleve esetlegesnek tartotta. A bíróságnak minden esetben fel kell tárni, illetve a beismerés elfogadásának érdekében legalábbis meg kell kísérelni feltárni a vádlotti beismerés és a saját korábbi vallomása, vagy akár az ügyiratok tartalma közötti ellentmondásokat, mely jelen esetben nem történt meg. Az kétségtelen, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadására törvényesen került sor, azonban az elsőfokú bíróság mindkét

vádlott vonatkozásában tárgyalásra utalta az ügyet, így az ügyészség által indítványozott bizonyítás eredményeként nem lett volna törvényi akadály annak, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában a beismerő nyilatkozat elfogadását deklaráló végzését hatályon kívül helyezze és az ítéletet a tárgyaláson lefolytatott bizonyítás eredményére alapozza. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a Miskolci Törvényszék ítéletét tanácsulésen eljárva a Be. 608. § (1) bekezdés h) pont I. fordulata alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

[9] Az elsőfokú ítéletet védelmi oldalról perorvoslati támadás nem érte, illetve a fenti átiratra észrevételt nem terjesztettek elő. A Be. 580. § (2) bekezdése alapján a bűnösség megállapítása, és a váddal egyező tényállás és minősítés miatt fellebbezésnek nem is volt helye.

[10] A Debreceni Ítéltábla a Miskolci Törvényszék ítéletét, valamint az azt megelőző eljárást az ügyészi indítványnak megfelelően tanácsulésen bírálta felül, mivel az ügyben nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését senki nem indítványozta.

[11] A felülbírálat a perorvoslat irányára tekintettel teljeskörű volt (Be. 590. § (1) és (2) bekezdések), de figyelemmel volt az ítéltábla a Be. 606. §. (3) bekezdésében írtakra, mely szerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[12] Az elsőfokú bírósági ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasító ügyészi fellebbezés az alábbiak miatt nem alapos.

[13] A Be. 590. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság – ha e törvény kivételt nem tesz – a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálja felül. Az ítélet meghozatalát megelőző bírósági eljárás felülbírálata elsősorban az eljárási szabályok megtartását hivatott ellenőrizni, melynek során különös súllyal vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén az ítéletet hatályon kívül kell helyezni (Be. 607.-609. §).

[14] A vádhatóság Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 608. § (1) bekezdés h) pont I. fordulata szerinti eljárási hibára hivatkozott, mely szerint az ítélet hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításának van helye, ha az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltétel hiányában fogadta el.

[15] A Be. 504. § (2) bekezdése alapján a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételei a következők:

- a) a vádlott nyilatkozatának természetét és elfogadásának következményeit megértette,
- b) a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik,
- c) a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják.

[16] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint jelen ügyben ezen utóbbi feltétel nem teljesült. A bíróságnak a valósághű tényállás megállapítására irányuló kötelezettsége ugyanis abban az esetben is fennáll, ha az ítéletét a terhelt beismerő nyilatkozatának elfogadására alapítja, így vizsgálnia kell, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát az ügy iratai alátámasztják-e vagy sem. Az ügyiratoknak azt is alá kell támasztaniuk, hogy az a cselekmény valósult-e meg, amit a vádlott beismert. Amennyiben ez nem egyértelmű, az

ügyet tárgyalásra kell kitűzni és a tényállást a felvett bizonyítási eljárás eredményeként kell az elsőfokú bíróságnak megállapítania. Ügyészi érvelés szerint jelen ügyben ennek kellett volna megvalósulnia amiatt, mert Terhelt2 II. rendű vádlott a 2024. július 1. napján megtartott tárgyaláson önmagát, I. rendű vádlottat, valamint tanú7t is gazdasági vesztegetés elkövetésével vádolva részletezte a számlakiállítások metodikáját, amely miatt az elsőfokú bíróságnak e cselekményre is bizonyítást kellett volna lefolytatnia, mint ahogy azt a vallomás felvétele után el is rendelte. A tárgyaláson a vádképviselőt ellátó ügyész igazságügyi írásszakértő kirendelésére is indítványt tett, azonban az ügyészi vád esetleges kiterjesztése bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül időelőtti lett volna, arra nem is került sor. Erre figyelemmel később a tárgyalási szakban Terhelt2 II. rendű vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadása nemcsak, hogy az ügyiratokkal nem alátámasztott, de az észszerű kételyekkel is terhelt; ezért törvénysértő a beismerő vallomás elfogadása.

[17] Ehhez képest jelen ügyben a következők állapíthatók meg.

[18] A Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Főügyészség a B.554/2023/18. számú, 2023. október 24. napján kelt vádiratával Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntette, melyet közvetett tettesként követett el, továbbá 2 rendbeli, a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétsége, melyeket folytatólagosan és közvetett tettesként követett el, míg Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette, melyet bűnsegédként, valamint a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétsége, melyet folytatólagosan és bűnsegédként követett el miatt emelt vádat. A vádirati tényállás lényege szerint (2. vádpont) Terhelt1 I. rendű vádlott a s.r.o. magyarországi fióktelep önálló képviselőre jogosult ügyvezetőjeként 2019. január-február hónapokban vállalkozása költségeinek csökkentése érdekében valótlan tartalmú számlákat fogadott be a könyvelésébe és adóbevallásaiba ... a (Terhelt2 II. rendű vádlotthoz köthető) „Kft. és a Kft.-től állványbérletről, állványozási segédmunkákról, kemence felújításról, karbantartási munkákról, hegesztő és lakatos munkákról, gépészeti munkákról, fűtési csővezeték és csőszerelési munkálatokról, szigetelési munkákról. A fent megjelölt számlák mögött valós gazdasági esemény nem volt, a kiállított számlákon lévő gazdasági események nem a számlákon feltüntetett felek között jött létre. E számlákat Terhelt2 II. rendű vádlott, mint a nevezett társaságok cégjegyzésre jogosult képviselője – jóbarátja Terhelt1 I. rendű vádlott kérésére, szívességből – írta alá és bocsátotta Terhelt1 I. rendű vádlott rendelkezésére azért, hogy a valótlan tartalmú számlákat I. rendű vádlott a s.r.o. Kft. könyvelésében és általános forgalmi adó bevallásaiban adófizetési kötelezettsége csökkentésére fel tudja használni.

[19] Az elsőfokú bíróság az ügyben több alkalommal kísérelt meg előkészítő ülés tartani, melynek eredményeként 2024. július 1. napján Terhelt1 I. rendű vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadta, míg Terhelt2 II. rendű vádlott nyilatkozatára tekintettel mindkét terhelt vonatkozásában az ügyet tárgyalásra utalta. Az előkészítő ülésen Terhelt2 II. rendű vádlott akként nyilatkozott, hogy nem kíván bűnösségét beismerő nyilatkozatot tenni, vitatta a vádirat 2. pontjában foglaltakat, majd II. rendű vádlott az ugyanezen a napon megtartott tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy a számlák kiállítása érdekében tanú7 kereste meg, aki azt mondta, hogy: „Meg kéne csinálni, illetve a munka az kész van, csak le kéne papírozni”. Ezek után vitte el a számlatömbjét, melyet ő aláírt, de nem töltötte ki, majd kapott az ügyletért 300 000 forintot. Vallomásának lényege szerint a számlatömböt ő csak aláírta, a többi más töltötte ki, nem tudta, hogy milyen munkákról szölgáltak a számlák, azonban a munkák el voltak végezve, azokat csak le kellett papírozni, a pénz pedig a megélhetésére

kellett. E nyilatkozat megtétele után az ügyészség tárgyaláson jelenlévő képviselője akként nyilatkozott, hogy a vádiratban megjelölteken túl nincs egyéb bizonyítási indítványa. A fellebbviteli főügyészség átiratában megjelölt bizonyítás felvételére vagy legalábbis annak elrendelésére védelmi indítványra került sor, ugyanis II. rendű vádlott kirendelt védője indítványozta tanú7 tanúkénti idézését, mely indítványnak az elsőfokú bíróság a 17.B.55/2023/40. számú intézkedésével tett eleget.

[20] Ezek után a 2024. november 25. napján megtartott tárgyaláson (17.B.55/2023/74. számú jegyzőkönyv) Terhelt2 II. rendű vádlott – immár tárgyalási szakban beismerő nyilatkozatot tett, melynek során elmondta, hogy minden ügy történt, ahogy a vádban rögzítést nyert, sokat gondolkodott a dolgon és nagyon megbánta a cselekmény elkövetését. A vádhatóság tárgyaláson jelenlévő képviselője a beismerő vallomás elfogadásának elutasítására irányuló indítványa során indítványozta először a bizonyítás kiegészítését: tanú7 kihallgatását, illetve ekkor hivatkozott először az igazságügyi írásszakértői vélemény kiegészítésének szükségességére is. Mindezek alapján ugyanis vádkiterjesztésnek lehet helye, illetve a vagyonek Kobzás tekintetében is módosulhat a vádiratban írt álláspont. Terhelt2 II. rendű vádlott védője a beismerő nyilatkozat elfogadása mellett azzal érvelt, hogy a terheltnek az eljárás során igazmondási kötelezettsége nincsen, a tárgyaláson Terhelt2 megindokolta, hogy miért adta elő máshogy a nyilatkozatát, beismerő vallomását az okiratok és bizonyítékok alátámasztják. A nyomozás feladata lett volna kideríteni, hogy a kérdéses számlákat ki állította ki. E vonatkozásban tanú7 meghallgatása indokolatlan, ugyanis önmagát bűncselekmény elkövetésével nem köteles vádolni, a nyomozás feladatát a bírósági szakban elvégezni az eljárás elhúzódásához vezet. Mindezek után az elsőfokú bíróság a 17.B.55/2023/74/I. számú végzésével Terhelt2 II. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta.

[21] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény az alapvető rendelkezések között hivatkozik az ítélezés alapjára, amikor a 6. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróság vád alapján ítélezik. Ugyanezen szakasz (2) és (3) bekezdése értelmében a bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet és csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz.

[22] A vádelv alapján a bíróság köteles a vádat kimeríteni, a vádon túl nem terjeszkedhet, csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan tények alapján, amelyet a vád tartalmaz. Mindez azt jelenti, hogy a vád perjogi rendeltetése alapvetően az, hogy a bíróság számára a büntetőjogi felelősség kérdésében való érdemi vizsgálat ténybeli kereteit rögzítse. A vádelv eljárási garanciája egyidejűleg több részletből építkezik: (1) a büntetőeljárás bírósági szakaszát kizárólag a vád lendítheti működésbe, vagyis a bíróság előtti büntetőeljárás megindításának nélkülözhetetlen előfeltétele a vád, (2) a bíróság eljárása vádhoz kötött, vagyis a vád jelöli ki az eljárás kereteit, a büntetőeljárás során egyfelől a tettazonosság elve, másfelől a bírósági vád kimerítési kötelezettsége érvényesül (33/2013. (XI.22.) AB határozat [15] bekezdés).

[23] A Kúria a Bfv.III.454/2024/25. számú határozatának [59] bekezdésében is kiemeli, hogy a Be. 6. § (3) bekezdése a bíróság vádhoz kötöttségét személyi és tárgyi értelemben is meghatározza. A személyi vádhoz kötöttség azt jelenti, hogy a bíróság csak a megvádolt, a vádiratban – egyértelműen és azonosíthatóan – meghatározott azon személy büntetőjogi felelősségéről dönthet, akinek a büntetőjogi felelősségre vonását a vádló indítványozza. A tárgyi vádhoz kötöttség azt jelenti, hogy a bíróság kizárólag olyan cselekményt, olyan ténnyt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz. A vád e körben tartalmazza a cselekmény történeti tényállását, a vád szerinti bűncselekmény törvényi tényállási elemeit és a cselekmény Btk. szerinti minősítését is. A bírósági eljárás kereteit pontosan meghatározó

vádirat áll összhangban a védelemhez fűződő jogosítványok hatékony érvényesülésével is (Kúria Bfv.III.454/2024/25. számú határozat [61] bekezdése).

[24] A felülbírálat alapját képező ügyben a vádirat alapján tanú7 büntetőjogi felelősségének megállapítása, avagy a gazdasági vesztegetés bűncselekményének megvalósulása fel sem merülhet. Ezzel kapcsolatos adatokat a vádirat nem tartalmaz és e személy, illetve e bűncselekmény tekintetében vádkiterjesztés sem történt.

[25] Terhelt2 II. rendű vádlott vallomásai a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Főügyészség vádiratának és az abban vád tárgyává tett bűncselekményeknek minden alkalommal megfeleltek, a vádlott végül 2025. november 24. napján a vádirattal mindenben megegyező beismerő vallomást tett.

[26] Jelen ügyben az ügyészi fellebbezés lényegében vádiratában leírt tényállással és minősítéssel szembeni perorvoslatnak tekinthető. A gazdasági vesztegetés és a vádlotti kör kibővítése tekintetében a vádhatóság az újabb vádemeléstől, vagy perújítás benyújtásától elzárva nincsen, azonban a vádhoz kötöttség elve alapján e kérdéseket az elsőfokú bíróság helyesen nem vizsgálta. Terhelt2 II. rendű vádlott beismerő vallomásának elfogadása törvénysértőnek nem tekinthető, ezért nem kellett az ítéletet hatályon kívül helyezni

[27] A Miskolci Törvényszék a tényállást - a vádlottak beismerő vallomására figyelemmel – a váddal egyezően állapította meg, mivel e vádlotti nyilatkozatokat a nyomozás során beszerzett okirati bizonyítékok is alátámasztottak.

[28] A bűnösségére vont következtetés helyes, a vádlottak felmentése a tényállás alapján fel sem merülhetett. A cselekmények minősítése az anyagi jognak ugyancsak megfelelt, és törvényes a velük szemben alkalmazott szankció is.

[29] A Miskolci Törvényszék a büntetés kiszabását alapvetően meghatározó törvényi tételkeretet, illetve a kiindulási pontként szolgáló középértéket a Btk.-val összhangban határozta meg. Döntően helyes a konkrét büntetések kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülmények felsorolása is azzal, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében a büntetőeljárások tényét az ítéltábla mellőzte a súlyosító körülmények köréből. A Kúria a bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményének II/2. pontjában kimondja, hogy ha az elkövető az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt erről tudva követi el a bűncselekményt és ebből az előző eljárás eredményétől függetlenül a személyének fokozott veszélyességére lehet következtetni, a büntetőeljárás hatálya alatt történt bünelkövetés súlyosító körülmény. Jelen ügyben ez Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében nem állapítható meg, hiszen pont az ellene később indult büntetőeljárások során lehetett figyelembe venni súlyosító körülményként a jelen büntetőeljárás tényét.

[30] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény hatálybalépésével (2018. július 1.) a büntetőeljárás rendszerében a terhelti beismerés hangsúlyos helyet foglal el. Nyilvánvaló az is, hogy a beismerésnek annál nagyobb a súlya, minél hamarabb történik, azonban a másodfokú eljárás során tett beismerő vallomás sem tekinthető súlytalannak, különösen akkor, ha az a sértett kártalanításával, illetve a sértetti megbocsátással is együtt jár. Jelen ügyben Terhelt1 I. rendű vádlott már előkészítő szakban elismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, sőt a kár jelentős részét meg is térítette. Terhelt2 II. rendű vádlott igaz nem az előkészítő ülésen, de még az elsőfokú eljárás során tárgyalási szakban, a bizonyítás teljes felvétele előtt élt a beismerés lehetőségével, mely így ugyancsak enyhítő körülmény. A vádhatóság a beismerés esetére Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben 2 év szabadságvesztés, 1 750 000 forint pénzbüntetés kiszabását, míg Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben 2 év szabadságvesztés büntetés és 750 000 forint pénzbüntetés kiszabását indítványozta azzal, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. rendű vádlott büntetését 5 évi, míg Terhelt2 II. rendű vádlott büntetésének végrehajtását 3 évi próbaidőre függessze fel. Ezen

indítványhoz az elsőfokú bíróság annyiban van kötve, hogy attól súlyosabb szankciót nem alkalmazhat, a vádlottak javára eltérhet. Ennek a Miskolci Törvényszék kellő indokát adta, így az általa alkalmazott szankciók korrekcióra nem szorulnak.

[31] Törvényesek az ítélet járulékos kérdésben hozott döntései is, ezért a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtaknak megfelelően a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] A másodfokú bíróság határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Debrecen, 2025. április 23.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 17.B.55/2023/74. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.21/2025/9. számú másodfokú határozata által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. április 23.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke